

דעם רבינ'ס

בס"ד

מטות מסעי תשפ"ג

גליון 149

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

עכט

דער
ריינער קוואל

אן אַרט פון קלאַרקייט

קינדערלעך, לאמיר זיך פארשטעלן אז עס שטייט א גרויסע שיינע זאל, אויסגעצירט מיט גאר שיינע בילדער און ווען א איד טוט עפעס א מצוה אדער א גוטע זאך גלייך גייט די מצוה אריין אין דעם שיינעם בנן און עס ווערט פון דעם הערליכע קאלירטע בילדער, שיינע מאלערייען און פארהאנגען א.ד.ג. ווער קען זיך אויסמאלן דאס שיינקייט פון דעם בנן.

דער בית המקדש ווערט אנגערופן "בית קדשנו ותפארתנו", אונזער הייליגער וואונדערליכער הויז" ווייל דארט פלעגט שיינען און לייכטן די מעשים טובים און מצווה'לעך פון די אידישע קינדער, אלע גוטע זאכן און מצוות וואס די אידן האבן געטון איז ארויף אין בית המקדש און איז געווארן דארטן אויסגעמאלן פון דעם הערליכע באצויבערטע בילדער. אזוי אויף איז געווען דארט דער מקור פון די תורה, אזוי ווי עס שטייט אין די תורה פי 'פלא ממך דבר.. וקמת ועלית אל המקום, אין בית המקדש איז קלאר געווארן פארן איד אלע זיינע שאלות און

ספיקות וואס איז אים געווען אומקלאר.

יענע צייטן אויב איז שווער געווען פאר א איד עפעס א שאַלה אין די תורה איז ער ארויף קיין ירושלים און דארט אין בית המקדש זענען געזעצן די הייליגע סנהדרין אין לשכת הגזית, דארט האט מען מברר געווען אלע הלכות פון די הייליגע תורה און באקומען עצות וויאזוי צו מקיים זיין די תורה בשלמות.

אזוי אויף איז אין בית המקדש געווען דאס דאווענען בשלמות. אזוי ווי ס'שטייט "ובאו והתפללו אל הבית הזה (דברי הימים ב' ו, לב), מיר זאגן יעדן טאג ביים דאווענען "פי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים, מיין הויז, א הויז פון תפלה.

דורך דער בית המקדש האבן די אידישע קינדער געהאט א שיינקייט, ווייל דארט איז פארצייט געווארן אלע זינד פון די אידישע קינדער, די אידן האבן געהאט א געוואלדיגן התפארות, אלע פעלקער האבן געוואוסט אז דער אויבערשטער בארימט זיך מיט זיין פאלק.

אויף די אלע זאכן קלאגן מיר און מיר בענקען זיך צו דעם, מען פירט זיך דינים און הלכות פון די דריי וואכן צו ווייזן אז מיר זענען זיך חס ושלום נישט מייאש, נאר מיר האפן יעדן טאג אויף די גאולה, אזוי ווי רש"י הקדוש ברענגט אין אנהייב מגלת איכה "היתה פאלמנה, כלל המשך קומענדיגע זייט

האט צוגעזאגט פאר די אלע וואס קלאגן און בענקען און ווארטן אויף די גאולה אז ער וועט זיי צוריק געבן דאס שיינקייט, אזוי ווי עס שטייט לתת להם "פאר" תחת "אפר".

דער אויבערשטער זאל העלפן אז בזכות און מיטן כח פון די ערליכע אידן וועלכע זענען מקיים בפשיטות די הלכות פון בין המצרים, זיי האפן צו די גאולה זאלן מיר שוין זוכה זיין דאס יאר צו זען די בית המקדש מיט איר פראכט במהרה בימינו אמן.

ישראל זענען איצטער ווי אן אלמנה, נישט אן אלמנה ממש, נאר אזוי ווי א פרוי וואס איר מאן איז אנוועק געפארן אויף גאר א ווייטע וועג אויף זייער א לאנגע צייט, און זיין פרוי ווארט און בענקט צו אים.

אזוי אויף כלל ישראל ווארטן שוין אזוי לאנג אז דער אויבערשטער זאל שוין קומען צוריק אהיים מיט אונז, דער אויבערשטער

"איין קרעכץ"

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט די טייערקייט פון יעדע קליינע נקודה טובה. אסאך מאל קען א אינגל טראכטן ביי זיך: 'וואס איז שוין ווערט מיין קלייניגקייט וואס איך טו צו העלפן בויען דער בית המקדש? !' אבער די אלע סארטן מחשבות קומט פונעם יצר הרע, ער ווייסט דאך יא וויפיל יעדע קליינע קרעכץ און יעדע בענק טוט אויף צו מקרב זיין דעם בנין בית המקדש, דערפאר וויל ער מיט אלע כוחות דאס צוריקהאלטן.

דער רבי זאגט אונז אויס א סוד אין תורה רמ"ז אז קינו"ת איז די זעלבע אותיות פון תיקון"ן - דאס איז אונז צו מרמז זיין אז דוקא פון אונזער קינות וועט ווערן א תיקון. פון יעדע ביסעלע קינות גייט די וועלט ווערן פארראכטן עס גייט ווערן א תיקון השלום און יעצט קען איך נעמען א חלק אין דעם און פרויבירן אריינלייגן אין די ווערטער אביסל הארץ און געפיל, א קרעכץ, כסופין צום בית המקדש.

דער רבי זאגט (תורה ב') "כד חם גביה אתהפך" ווען עס וועט זיך צאמנעמען אלע תפלות פון אידישע קינדער וועט ווערן אויפגעבויט דער בית המקדש דורך יעדע איינציגע תפלה פון אלע דורות!

דער בית המקדש איז שוין כמעט כמעט גרייט, אט אט אט קומט עס שוין אראפ צו אונזער וועלט בתפארתה !!

ענאם אשה'ס

בשר באשטער באווייט וואונדער
פאר זיינע ליבה קינדער

פאסיגע שיד

יעצט אין די טעג פון בין המצרים איז אפֿשֿר פאסיג צו דערציילן איבער די צרות און פֿיין וואס אונזערע זיידעס זענען אריבער ביי דער צווייטער וועלט מלחמה און ווי זיי האבן בייגעוואוינט נסים חוץ לדרך הטבע דורך זייער אמונה און תפלה צום באשעפער.

ר' משה יהושע צאנגער האט געליטן שווערע צרות עטליכע יארן ביי די טויט לאגערן און געבליבן ערליך און דער אויבערשטער האט אים געהאלפן אז ער איז געווארן דער געהילף פונעם קאפאו [קאפאו מיינט דער הויפט פון יעדע לאגער]. ביי דער פאסטן האט ער געקענט אסאך ארויסהעלפן זיינע אידישע ברידער. איינמאל האט ער פארשאפט א מאנטל פאר א שוואכער בחור. ער האט דאס אנגעשריבן מיט א רוטער פארב אז די נאציס זאלן דאס נישט צונעמען פאר זיך.

אין טאג האט מען ארויסגעברענגט א הויפן שיד און יעדער האט געמוזט נעמען סיי וועלכע פאר עס קומט אים אונטער. יעדער פארשטייט אליין אז מיט שיד ארבעט דאס נישט אזוי. א

בגד קען מען אנטון סיי וואס, עס קען זיין אביסל גרויס אדער קליין, נישט געפערליך. אבער א שיד וואס איז קליין דריקט און מאכט אן יסורים און א שיד וואס איז גרויס טראגט נישט דעם מענטש, מען וואקלט זיך ביי יעדן טריט. ווען דו גייסט אריין אין א שיד געשעפט וועט דער ארבעטער אויספאקן א האלבן געשעפט ביז דו קענסט זיך צופאסן צו א שיד וואס איז פונקט דיין נומער. אבער דא האבן די עס-עס זיך גאנץ ווייניג געקומערט אויף די געברויכן פון די פארפייניגטע אידעלעך. סיי וועלכע שיד עס איז ארויסגעקומען פון דער הויפן האט מען געברויכט אנטון.

יעדער האט געכאפט א שיד און איז צוריק צום באראק, וואו מען האט זיך פרוברט צו מסדר זיין. מען האט זיך אביסל ארוםגעטוישט. ס'האט נישט פונקט געפאסט, אבער פארט האבן זיך געוויסע מענטשן געקענט אביסל מסדר זיין.

איז געווען דארט א איד, ר' עזריאל זילבערפעלד, וועלכער איז געווען זייער א הויכער מענטש און האט פארמאגט א גרויסער נומער שיד וואס איז נישט געווען צווישן די אלע שוכן. ער האט זיך נעבעך געמוזט אריינקוועטשן זיינע פיס און קליינע האלצענע שיד, וואס האט אים פארשאפט געפערליכע יסורים. יעדן טאג האט ער געמוזט גיין לאנגע שטרעקעס מיט די געשוואלענע פיס ווען מיט יעדן טריט שפירט ער ווי ער פאלט אראפ. אזוי אויף איז ער שוין געווען שוואך און קראנק, אויסגעהונגערט און אויסגעמאגערט. די פראבלעם מיט די שיד איז

נָאָר גַּעוּוּען דער 'קאָמפּאַט'.

באַשטימט פֿאַר אַרעסטאַנטן."

מיט טרערן און געוויין איז ער זיך געקומען
בעטן ביי ר' משה יהושע אז ער זאל זען אים צו
שאפן א פאר גוטע שיד.

"לאמיר מאכן א געשעפט, איך וועל דיר געבן
צוויי פעקלעך ציגארעטן און די וועסט מיר
געבן די פאר שיד, מסכים?"

"איך וועל פראבירן," האט ער אים פארשפראכן
נישט וויסנדיג ווי אזוי ער וועט מצליח זיין
אים צו ברענגען דאס אוממעגליכע. יעדן טאג
איז ער אריבער צום מאגאזין וואו מען האט
סארטירט די קליידער און פארמעגן פון די
אומגעקומענע קדושים און זיך אומגעקוקט
אויב ער זעט דארט א גוטע פאר שיד, אבער
אן ערפאלג.

"פאר וועמען ברויכסטו אזעלכע גרויסע שיד?"
"וואסא חילוק? איך דארף דאס פאר א געוויסע
צוועק. דו געב מיר נאר די שיד..."

עס האט נישט געדויערט לאנג און ר' משה
יהושע האט שוין געהאט די שיד אין האנט.

יענעם טאג ווען ר' עזריאל איז ווידער געקומען
זיך נאכפֿרעגן אויף זיינע שיד איז דער ענטפֿער
געווען א פאזיטיווער. אבער ער האט דאס
נאכנישט געקענט באקומען. די שיד זענען
געווען ניי און גלאנציג. אז ער וועט דאס אנטון
וועט דער עס-עס וועלכער וועט דאס דער
ערשטער באמערקן, אראפנעמען פון די פיס.

יעדן טאג איז ר' עזריאל געקומען פרעגן אויב
ער האט שוין געפונען א פאסיגע שיד, און ווען
דער ענטפֿער איז געווען ניין, האט ער ווידער
אויסגעפלאצט אין א געוויין. זיינע פיס זענען
שוין געווען צובלוטיגט און פארווייטאגט, ער
האט שוין ממש נישט געקענט גיין.

ר' משה יהושע האט גענומען א מעסער און
אפגעריבן די גאנצע לעדער. דערנאך איז ער
ארויס אין הויף און גוט פארשמירט די גאנצע
שיד מיט בלאטע און ליים. ביז עטליכע מינוט
האט דאס שוין ריכטיג אויסגעזען ווי א לאגער
שיד. עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז דאס
איז געווען גענוי דער פאסיגע נומער פון ר'
עזריאל, וועלכער האט זיך מחיה געווען.
דער אויבערשטער האט אין די הסתרת פנים
געמאכט דער געוואלדיגער גוט און צוגעשיקט
די פאסיגע פאר שיד. ר' עזריאל האט טאקע
איבערגעלעבט דער קריג. כל ימיו האט ער
מפיר טובה געווען ר' משה יהושע פארן אים
ראטעווען זיין לעבן!

א איד געבט אבער נישט אויף. מיט הייסע
תפלות צום באשעפער אז ער זאל זוכה זיין
צו העלפן א פארצרה'טער איד, איז ר' משה
יהושע ווייטער געגאנגען צום מאגאזין. איין
טאג באמערקט ער ביי דער זייט א הערליכע
פאר שיד, ריין און גלאנציג. ער געבט א קוק
און זעט אז דאס איז א גרויסער נומער, ס'וועט
זיכער פאסן פאר ר' עזריאל!

"פאר וועמען איז דער פאר שיד?" פרעגט ר'
משה יהושע פון דער אויבער-מאגאזינער,
וועלכער פלאצט אויס אין א געלעכטער. "דאס
האט מיט דיר גארנישט צוטון! דאס איז נישט

דאס געשריי אין רוסישן טורמע 2#

דעמאלס באקומט ער א שטראף נאך
אסאך שווערער און ענגער.
עס איז אנגעקומען די רייט פון ר' משה,
דער אפיציר האט אויסגעשטרעקט
זיין רעוואלווער און געפרעגט
טרוקענערהייט: "ביסטו מודה אין זיין
שולד?"

"ניין!" האט ר' משה געענטפערט
מיט א דרייסקייט, "איך בין אינגאנצן
אומשולדיג!"

דער אפיציר האט געוויזן פאר די שומרים
אים צו שטעלן אין זייט, מען דארף אים
צוריקפירן אין טורמע, און האט ממשיך
געווען זיין ארבעט... אין די מינוטן
וואס ר' משה איז געשטאנען אין זייט
איבעראשט און דערציטערט פון זיין
דרייסקייט וואס האט אים געברענגט
א הצלה כאטש אויף די קורצע צייט,
האט ער געהויבן די אויגן צום הימל און
צוגעזאגט שטיל:

"רבנו של עולם, איך זאג דיר צו, אויב
וועסטו מיך ארויסנעמען לעבעדיג
פון דעם שרעקליכן ארט, נעם איך זיך
אונטער צו פארזארגן יעדעס יאר א
שיינעם סעודת יום טוב פאר די חסידים
ראש השנה אין אומאן!"

ווידער האט זיך ר' משה געטראפן
אין טורמע מיט די פיר ווענט, מען
האט נאכאמאל געעפנט די פאפירן
און געזען די שווערע עדות פון יענעם
סוחר אנטקעגן ר' משה. אזוי ווי ר' משה
האט געלייקנט די גאנצע מעשה האבן
זיי געברענגט דעם סוחר אליין ער זאל
עדות זאגן אין פנים פונעם באשולדיגטן
אפשר וועט ארויסקומען דער אמת, ווען
דער סוחר האט זיך אוועקגעשטעלט

ר' משה ירוסלבסקי, א סוחר פון סחורה
און שטאף אין רוסלאנד ווערט געכאפט
אין תפיסה נאך א מסירה, זיין שטראף
איז ליידער שוין אפגעזיגלט צום זיכערן
טויט, ער זיצט אין ווארט אויף זיין טאג...

די טעג זענען געלאפן ר' משה זיצט אין
תפיסה און דער טאג פונעם גזר-דין איז
אנגעקומען. ר' משה איז געשטאנען אין
א לאנגע רייט צוזאמען מיט אנדערע
ארעסטירטע וואס זענען אזוי ווי אים
פארזיגלט געווארן צום טויט. זיינע ליפן
שעפּשען א שטילע תפלה צום רבונו של
עולם: "באשעפער טייערער ראטעווע
מיר... אפילו חרב חדה מנחת על צוארו
של אדם אל יתיאש מן הרחמים! אזוי
ארום איז אריינגעקומען א חשובער
אפיציר רייטנדיג אויף א הויכער פערד
ער גייט צו צו יעדן ארעסטאנט און
פרעגט אים ווי דער געזעץ פארלאנגט:
"ביסטו מודה אויף זיין שולד?" אויב
ענטפערט יענער "יאו" נעמט מען אים
צום טויט, אויב אבער איז דער ענטפער
"ניין", ער איז נישט מודה אויף דער
באשולדיגונג דאן נעמט מען צוריק אין
תפיסה און מען גייט נאכאמאל איבער
אויף זיין אורטייל, אויב קומט ער ארויס
ריינגעוואשן ווערט ער באפרייט! אבער
אויב קומט ער ווידער ארויס שולדיג

זאָגן זײַן עדות האט ר' משה גענומען קוראזש און איז צוגעגאנגען צום סוחר אים אָנגעכאפט ביי זײַן קלייד און געשריגן הויך מיטן גאנצן כּח: "דו האסט מיר פארקויפט סחורה? ווער ביסטו? איך קען דיר פון קיינמאל!"

דער סוחר איז געווארן צעמישט ער האט זיך מודה געווען אנטקעגן די שופטים אז ס'איז א עלילת שוא, א פראסטער בלבול אויף א מענטש און די גאנצע עדות זיינע איז ליגנט פון אנהייב ביזן סוף! דער שופט האט נישט אזוי שנעל צוגעלאזט די זאך און האט געזאגט צום סוחר: "געב אכטונג וואס דו זאגסט וייל אויב איז ער פריי גייסטו זיך בייטן מיט אים, דו גייסט אריינגיין אין תפיסה אנטשטאט אים..."

ר' משה האט מורא געהאט אז אפטר יעצט וועט דער סוחר זיך אונטערגעבן און נאכאמאל לייקענען אבער ניין דער סוחר איז געווען שטארק און געזאגט: "כאטש איך ווייס וואס ערווארטעט מיר, ליגנט וייל איך אבער נישט זאגן!"

נאך יענעם טאג איז ר' משה באפרייט געווארן פון טויט צום לעבן, ער איז אהיימגעקומען אין שטוב צו די פרייד פון זיינע בני בית און האט גלייך אָנגעהויבן צו פלאנען ווי אזוי ער גייט מקיים זיין זיין הבטחה און צושטעלן א שיינע סעודה פאר די ארעמע חסידים וואס קומען צום קבוץ.

באלד ראש חדש אלול איז שוין ר' משה ארויסגעפארן קיין אומאן און איז געזעצן אין די הייליגע טעג נאנט צום ציון על התורה ועל העבודה, ער האט געדינט דעם

באשעפער און זיך אָנגעגרייט צו גרויסן יום הדין, אזוי ווי עס איז געקומען אפאר טעג פארן יום טוב האט ער גענומען זיין אָפגעשפארטע זעקל געלט און איז ארויסגעגאנגען אין מארק, דארט האט ער אָנגעקויפט הינדעלעך און פיש, אייער מיט קארטאפל, גרויסע זעק מעל פאר די חלות, אזוי האט ער אָנגעפאקט א גרויסן וואגן וואס איז געקומען צו פארן צום חצר פון ר' נחמן שטארקעס, דארט האט אים אָפגעווארט גרויס ארבעט, מען האט געשניטן געשיילט און געקאכט, געקנאטן און געבאקן, געמישט און געפאקט אזוי אפאר טעג, ביז די מאכלים זענען פארטיג געווארן.

מען האט געדונגען א קליינעם זאל נאנט צום קלויז, וואו מען וועט צושטעלן די געשמאקע סעודות. אזוי ווי עס האט געפעלט טישן און בענק האט ער געטראפן א עצה אז ער וועט נאכן דאווענען אין קלויז אריבערשלעפן פון דארט די טישן און בענק וואס מען ניצט פארן דאווענען, אזוי האט ר' משה אליין געשלעפט נאך מעריב די טישן און בענק צום זאל און נאכן עסן צוריקגעטראגן מען זאל קענען דאווענען אויף מארגן. אינדערפרי נאכן דאווענען האט ער ווידער אויפגעהויבן די שווערע בענק און טישן צו סעודה און ווידעראמאל צוריקגעברענגט צו מנחה. אזוי האט ר' משה געהאט א ארבעט דורכאויס ראש השנה צו שלעפן בענק מיט טישן אהין און צוריק. די חסידים פון יענע צייט פלעגן דערציילן אז כאטש ר' משה האט ביטער שווער געארבעט האט ער אלעס

מְכוּבַד'ינְע זאַך אין רוּסְלַאַנְד.. רייטנדיג
אויפן פֿערד פֿלעגט ער שרייען צום
אויבערשטן און זינגען לידער אויפן
קול מיטן גאַנצן האַרץ, די פֿערד האָבן
שוין געוואוסט ווי שְנעל צו לויפן לויט
די לידער פון ר' משה! געווענליך פֿלעגן
זיי גיין געמיטלעך אָבער ווען ר' משה
האט אָנגעפאַנגען זינגען ויבן צדיקים...
יָראו וישמחו... האָבן זיי גענומען לויפן...
שְנעל...

מיט דער צייט איז דער קיבוץ
אונטערן אייזערנעם פֿאַרהאַנג פון די
קאמוניסטן געווארן שווער און ענג צו
קענען דאווענען דארט, די רשעים האָבן
פאַרשפּאַרט די קלויז מיט אַ שְלַאַס און
די חסידים האָבן געזוכט באַהאַלטענע
עֶרְטער צו אַנגיין מיט די תּפּלוֹת, אַז דער
קיבוץ זאל זיך האַלטן, די מוסרים פֿלעגן
זיי לאַקערן און ווען זיי פֿלעגן כאַפּן דאַס
אַרט זענען אַלע מתפּללים אַנטלאָפּן פון
פּענסטער...

יָאר תרצ"ז איז אָבער געשען די זאַך.
מען האט געכאַפּט ר' משה טיילן עסן
פֿאַר די מתפּללים, (געבן עסן פֿאַר אַ
צווייטן אין געווען אַ גרויסע פֿאַרברעך
אין די סדום-געזעצן אין רוּסְלַאַנְד) מען
האט אים געכאַפּט און אָנגעוואַרנט אַז
אויב גייט מען אים כאַפּן נאַכאַמאַל טיילן
עסן וועט ער שְטַרענג באַשטראַפּט
ווערן, ר' משה האט זיך אומוויסנדיג
געמאַכט און גלייך נאָכן באַפרייען איז
ער צוריקגעגאַנגען טיילן עסן פֿאַר די
געסט אין אומאן. אָבער אויך דאַס מַאַל
האט מען אים געכאַפּט און פֿאַרשפּאַרט
אין תּפּיסה מיט אַ שווערע משפּט.

הַמְשֵׁךְ קוּמְעַנְדִינְע וואַך בעז"ה

געמאַכט מיט אַ שְמייכל און געגעבן די
בַעסְטע געפיל פֿאַר יעדער איינער וואס
איז געקומען.

אַסאַך יָאר האט זיך אַזוי געפֿירט דער
סדר, ר' משה קומט אָן פֿרי קיין אומאן
און שְטעלט צו די סעודת פֿאַר די געסט,
די אַרעמע חסידים זענען געווען איבער
גליקליך ווייל נאָכן פֿאַרן די לאַנגע נסיעה
האט זיי געוואַרט עפּעס נאַרהאַפּטיג צו
עסן און עס האט אַראַפּגענומען פון זיי
דער עול פון זוכן אַ פֿלאַך אָדער צוגרייטן
עסן אויף ראש השנה. אויך ווען עס
זענען געקומען שווערע יאָרן וואס דער
מַצב אין רוּסְלַאַנְד איז געווען ענג, עס
האט געהערשט אַ הונגער און מיליאָנען
רוסישע האָבן געהונגערט אויף ברויט, ר'
משה האט אָנגעוואַרן זיין פֿרנסה און איז
אַריבער וואוינען אין די גרויסע שְטאַט
מאַסקעווע, פון אַ שיינער סוחר איז ער
געוואָרן אַ פּשוט'ער בעל גְלָה, אָבער די
סעודות פון ראש השנה אין אומאן האט
ער ווייטער געפֿירט, קיין שום זאַך האט
אים נישט אַפּגעשְטעלט, ער פֿלעגט זאַגן
אַז דער רבי שאַפּט דאַס געלט. טראַץ
וואס דורכאַויס דאַס יָאר האט ער נישט
נישט עפּעס באַזונדערס פֿאַרדינט אָבער
ווי נאַר עס איז געקומען חדש אָלול איז
אים אָנגעקומען גוטע ביזנעס פון דא און
דאַרט און האט געלייזט אַפֿאַר רובל, ר'
משה האט געוואוסט אַז די פֿאַרדינטע
געלט איז נישט זיינע, דאַס איז געלט
וואס איז געשיקט געוואָרן פֿאַר די
סעודות אין אומאן.

מען דערציילט אויף ר' משה אַז
ווען ער פֿלעגט אַרומפֿאַרן מיט זיינע
פֿערד פֿלעגט ער זיך מאַכן ווי אַ שְכוֹר,
ווייל אַ שְכוֹר איז געווען זייער אַ שיינע

ספורי מעשיות משנים קדמוניות הקדמה לספורי מעשיות

פון גאון-עזיני מוריני

רבי נתן מברסלב זיע"א

דער גרויסער תלמיד

פון רבינו הקדוש זיע"א

להתודע ולהגלות

אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לוטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חסו־שלו־ם פראסטע [פשוט'ע] מעשיות!"

ווארן די 'מעשיות' וואס אין דעם ספר שטייען, האט דערציילט דער גרויסער צדיק דער קדוש-עליון, דער הייליגער רבי ר' נחמן זכר-צדיק לברכה, זיין זכות זאל אונז ביישטיין. זיין כוונה איז געווען אונז צו לערנען: "וויאזוי דעם אייבערשטן צו דינען!" און הלואי מיר זאלן פארשטיין: די 'גרוסע סודות', און דעם 'מוסר', וואס עס שטעקט אין די 'מעשיות' - וועלן מיר זיין פרומע יודן, אזוי-ווי מען דארף צו זיין! און 'השם-יתברך' וועט אונז שיקן דעם 'גואל-צדק', באלד אין אונזערע צייטן, במהרה בימינו אמן!

תמצית הקדמה

מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע שהוא אדם וזאת תורת האדם דקדושה, אשר

זכה להשלים דמות אדם פי זה כל האדם

הלא הוא כבוד אדונינו מורנו ורבנו, עטרת תפארתנו גאון עזנו, הרב הקדוש והנורא בוצינא רבא בוצינא עלאה בוצינא יקירא וקדישא קדשת-שם מורנו הרב נחמן, זכר צדיק וקדוש לברכה נין ונכד להרב הקדוש והנורא האלקי הבעל-שם-טוב, זכר צדיק וקדוש לברכה

אשר כבר נהנו ישראל לאורו בחבוריו הקדושים הנפלאים אשר כבר יצאו לאורה רבים ראו וישמחו וישרים יעלזו והאמת יורה דרכו

והנה עוד ראה זה נמצא באמתחותינו ספורי מעשיות נפלאות ונוראות אשר זכינו לשמע פה אל פה מפיו הקדוש אשר אזן וחקר ותקן משלים הרבה והלביש והסתיר השגות גבוהות ועצומות בספורי מעשיות בדרכים נפלאים ונוראים מאד...

וביחוד אלו המעשיות שספר אשר לא זכו עדין שיגיעו אליהם כי אם בהעתקות בכתב על-ידי סופרים שונים אשר נתרבו הטעויות בהם מאד וקלקלו המכון.

על כן תשוקתם הגדולה אלצוננו וכספם החזק דחקונו עד אשר הכרחנו למלאת רצונם להביאם לבית הדפוס וגם כי היה לנו גלוי דעת מפני רבנו הגדול, זכרונו לברכה אשר פעם אחד גלה דעתו שרוצה להדפיס ספורי מעשיות,

גם יש בהם התעוררות מוסר נפלא
ועצום מאד ברב המקומות, יבינם
המשפיל בעצמו
כי רבם ככלם מעוררים וממשיכים
את הלב מאד להשם יתברך לשוב
להשם יתברך באמת לאמתו לעסק
רק בתורה ועבודה תמיד ולהפך פניו
מהבלי העולם לגמרי כאשר יראה
הרואה בעיני שכלו אם יסתכל בהם
באמת

אולם תכלית פונות אלו המעשיות
רחוק מאד מדעת אנוש ועמק עמק מי
ימצאנו ואין להאריך בשבח תפארת
גדלת המעשיות האלו כי גבהו
מדעתנו וכל המוסיף לדבר בשבח
גדלתם ועמקותם הוא גורע....

ויהי נעם ה' אלקינו עלינו עד יבוא
מורה צדק לעדתנו ויבנה בית קדשנו
ותפארתנו חיה ציון קרית מועדנו
מלך ביפיו תחזינה עינינו במהרה
בימינו אמן

הלא לה דברי הכותב והמסדר והמעתיק
לאכל לשבועה ולמכסה עתיק

נאם הקטן נתן בן אדוני אבי מורנו הרב
רבי נפתלי הערץ יצ"ו מנעמראב רבתי
חתן הרב הגאון החסיד המפרסם בכל
קצוי ארץ כבוד קדשת מורנו הרב רבי
דוד צבי זכר צדיק לברכה לחיי העולם
הבא שהיה אב בית-דין בקהלת-קדש
קרעמיניץ והגליל ובקהלת-קדש
שאריגראד ובקהלת-קדש מאהלו
והגלילות.

ואמר בזה הלשון לפני כמה אנשים
בדעתי להדפיס ספר מעשיות ויהיה
למעלה כתוב בלשון הקדש ולמטה
בלשון לעז ואמר: הלא מה יוכלו
העולם לדבר על זה, הלא על כל פנים
הם מעשיות נאים לספר וכו'
כדברים האלה נשמע מפיו הקדוש
בפרוש וזה אשר העירונו להביאם
לבית הדפוס....

אך זאת לדעת כי כל כוננתו בהדפסת
אלו ספורי מעשיות הוא רק בשביל
אנשי שלומנו החוסים בצל קדשו
התאבים ומצפים ומשתוקקים לשמע
דברים קדושים....

ושמענו מפיו הקדוש בפרוש
שאמר שכל דבור ודבור של אלו
המעשיות יש בו כונה עצומה

ומי שמשנה דבור אחד מאלו
המעשיות מכפי מה שאמרו הוא
בעצמו הוא מחסר הרבה מהמעשה
ואמר שאלו המעשיות הם חדושים
נפלאים ונוראים מאד מאד ויש בהם
דרכים ונסתרות ועמקות מפלג מאד
וראוים לדרשם ברבים לעמד
בבית הכנסת ולספר מעשה מאלו
המעשיות

כי הם חדושים גבוהים ונוראים מאד
מאד גם מי שלבו שלם ובקי היטב
בספרי קדש ובפרט בספרי הזהר
הקדוש וכתבי האר"י, זכורנו לברכה
יוכל להבין ולדעת קצת מעט ומזים
באיזה מעשיות אם ישים לבו ודעתו
עליהם היטב

לאמיר זיך פאר הערו

להתוודע ולהגלות - הקדמה (1)

ד. וואס נאך האט דער רבי געזאגט אויף די מעשיות?

- אז ס'איז ראוי עס צו דרשנ'ן ברבים
- אז ס'איז ראוי אויפצושטיין אין ביהמ"ד פארלערנען די מעשיות
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

ה. וואספארא התעוררות באקומט מען פון די מעשיות?

- זיך צוריקצוקערן צום אויבערשטן און עוסק זיין נאר אין תורה אין עבודה
- זיך אוועקבייגן פון נארישקייטן פון דער וועלט
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

ו. וואס איז דער נאמען פון דער טאטע פון רבי נתן?

- מוהר"ר נפתלי
- מוהר"ר נפתלי צבי
- מוהר"ר נפתלי הערץ

א. וויאזוי רופט רבי נתן יעדע ווארט פון די מעשיות? (להתוודע ולהגלות)

- טהור
- קודש
- קודש קדשים

ב. וואס האט דער רבי געזאגט? ער וויל דרוקן א ספר פון מעשיות וואס זאל זיין? (הקדמה אויף אידיש)

- אויבן אויף לשה"ק אונטן אויף טייטש
- אויבן אויף טייטש אונטן אויף לשה"ק
- נאר אויף לשה"ק

ג. וואס האט דער רבי געזאגט אויף די מעשיות?

- אז יעדע ענין פון די מעשיות האט א כוונה עצומה
- אז יעדע ווארט פון די מעשיות האט א כוונה עצומה
- אז יעדע מעשה פון די מעשיות האט א כוונה עצומה

ז. ווי ווערט דערמאנט אין די הקדמה וואס מיר האבן געלערנט די ווערטער?

סופרים, דעת, דפוס, האר"י, אולם, מלך,

ח. וויפיל מאל ווערט דערמאנט אין די הקדמה וואס מיר האבן געלערנט דאס ווארט "מעשיות"? _____

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל,

02-5-3333-72

646-585-3040

וויפיל מאל שטייט מקוה? 12 מאל
הילד החשוב ישכר דוב ווייס ירושלים
טעלעפאן אין שטוב ענדיגט זיך 4801

דער געווינער אויף שיחת ראש השנה 3#
איז הילד החשוב זושא רוזנבערג, בית שמש

טייערע ברסלע'ער אינאל

קלינג יעצט אריין אין טעלעפאן ליין און זיי זיך משתתף
אין דעם קאמפיין פאר'ן הייליגן רבינ'ס ראש השנה
אויף יעדעס מאל וואס דו זאגסט א תיקון הכללי גייסטו
אריין אין ווערדפולע גורלות.

02.5.3333.72

אויף קנעפל 8-8

אדער אין 'לנצח המלחמה' 02.67.343.18

כי התפלה זה עקר הכלי זין לנצח המלחמה

לנצח

תשפ"ד
ר"ה

המלחמה

זיין גרויסע סעודה, א שטיקל ברויט! אזוי אינמיטן עסן האט ער זיך אביסל צולאכט, פֿרעגט אים זיין ווייב: "פֿאָרוואס לאַכסטו? זיכער ווייסטו עפעס אַ זאך וואס דו ווילסט מיר נישט זאָגן".

"ניין" זאָגט דער מאן, ער האט מיר גאַרנישט געזאָגט, איך לאך סתם אזוי!"

דער אַרימאן עסט ווייטער, ווידער הייבט ער אָן לאַכן. זי פֿרעגט נאכאַמאל די זעלבע שאַלח, און ער ענטפֿערט דער זעלבער ענטפֿער ווי פֿריער. אינמיטן האט ער געעפֿנט זיין מויל מיט אַ גרויס געלעכטער און אזוי שטאַרק געלאַכט אז ס'איז ארויס אַ שלעכטע גערודֿ פון זיין מויל. רופֿט זיך זיין ווייב אָן: זע, "זיכער ווייסטו עפעס"

זאָגט דער מאן: "דער שטערן-זעער האט מיר געזאָגט אז מײן מזל וועט זיין איך זאל זיין אַ גנב".

ענטפֿערט די ווייב: "איך וויל נישט דו זאַלסט זיין אַ גנב, בעסער זאַלן מיר זיין אַרימעלייט, זאל נאר זיין וואס דער אויבערשטער וועט געבן, נאר נישט זיין קיין גנב".

(כוכבי אור - ספורים נפלאים)

אמאל איז געווען א מעשה מיט אן אַרימאן וואס איז געזעצן אין בית המדרש און געלערנט. איינמאל איז געקומען א שטערן-זעער אין שטאט, די גאנצע איז געלאפן צו אים, אָבער דער אַרימאן בלייבט אין שול און איז נישט געגאנגען צו אים.

זיין ווייב איז געקומען צו אים אין שול, און קיינעם נישט געטראפן אין שול חוץ איר מאן ווייל אלע זענען געגאנגען צום שטערן-זעער. זי שרייט אויף אים קולות: "דו ביסט אַ פוילער אַרימאן, אַ שלעכט מזל, פֿאָרוואס גייסטו נישט צום שטערן-זעער?"

ער וויל אָבער נישט גיין. האט זי אים געמוטשעט ביז ער האט געמוטש גיין צום שטערן-זעער. ער קומט אריין צום שטערן-זעער און ער זאָגט פֿאַרן אַרימאן: "דיין מזל איז אז דו זאַלסט זיין אַ גנב!". דער אַרימאן גייט צוריק לערנען אין בית המדרש. זיין ווייב קומט אריין און פֿרעגט: "וואס האט ער דיר געזאָגט?"

זאָגט ער איר: "ער זאָגט אז אַ קבצן בלייבט אַ קבצן!"

פֿאַרנאכט איז ער אהיים אין שטוב און געגעסן

